

Liturgický program

PONDELOK 11. marec
Patriarcha Sofronios. Aliturgický deň
17.00 Posvätný ruženec a Veľký
kánón sv. Andreja Krétskeho (1. časť)

UTOROK 12. marec
Prepod. vyznávač Teofan Sigriansky
Ef 4, 14 – 17, zač. 225; Lk 6, 24 – 30
zač. 25 (HS: 156; PZ: 111)
17.30 + z rodiny Bartkovej. Veľký
kánón sv. Andreja Krétskeho (2. časť)

STREDA 13. marec
Prenesenie ostatkov Nikefora
Služba VPD: Gn 17, 1 – 9; Prís 15, 20 –
16, 9; (MM: 24, 25, 28)
17.30 za zdravie a požehnanie
bohuznámej

ŠTVRTOK 14. marec
Deň Veľkého kajúceho kánóna sv.
Andreja Krétskeho. Prepod. Benedikt
Ef 4, 25 – 32 zač. 227; Lk 13, 1 – 9 zač.
70 (HS: 159; PZ: 114)
17.30 + Jozefína, Veľký kánón sv.
Andreja Krétskeho (3. časť)

PIATOK 15. marec
Mučeník Agapios a spol.
Služba VPD: Gn 22, 1 – 18, Prís 17, 17 –
18, 5; (MM: 29)
17.30 za zdravie a požehnanie Heleny

SOBOTA 16. marec
Akatistová sobota. Mučeníci Sabinus
a Papas
Hebr 9, 24 – 28, zač. 322; Mk 8, 27 –
31, zač. 35; (HS: 213; PZ: 177)
07.00 + Ján Gonda

NEDEĽA 17. marec
Piata pôstna nedeľa – Márie Egypts-
kej. Prepodobný Alexej
Hebr 9, 11 – 14 zač. 321b; Mk 10, 32b –
45, zač. 47; (HS: 143, 214; PZ: 96, 178)
11.00 hod.; 1. hlas

PONDELOK 18. marec
Arcibiskup Cyril Jeruzalemský
UTOROK 19. marec
Mučeníci Chryzant a Dária

STREDA 20. marec
Mučeníci z Kláštora svätého Sávu
Služba VPD: Gn 43, 26 – 31. 45, 1 – 16;
Prís 21, 23 – 22, 4; (MM: 30, 50)
17.00 za zdravie a požehnanie Jakuba,
Márie a Maríny

ŠTVRTOK 21. marec
Prepodobný Jakub Vyznávač
Gal 4, 4 – 7 zač. 209; Lk 18, 18 – 27 zač.
91 (HS: 159; PZ: 114)
17.30 + Anna Drábová (ročná liturgia)

PIATOK 22. marec
Hieromučeník Bazil
Služba VPD: Gn 49, 33 – 50, 26; Prís
31, 8 – 31; (MM: 31)
17.30 za zdravie a požehnanie Ľudmi-
ly, Martina a Františka

SOBOTA 23. marec
Vzkriesenie spravodlivého Lazára
Hebr 12, 28 – 13, 8, zač. 333b; Jn 11, 1 –
45, zač. 39; (HS: 215; PZ: 180)
07.00 za zdravie a požehnanie Heleny
Gumanovej

NEDEĽA 24. marec
Kvetná nedeľa. Požehnanie ratolestí,
myrovanie
Flp 4, 4 – 9, zač. 247; Jn 12, 1 – 18, zač.
41; (HS: 217; PZ: 181)
11.00 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci 5/2024

Keď nás bezmocnosť privádza k Mocnému Mk 9, 17 – 31

Každá životná situácia, v ktorej sme spoznali svoju ľudskú bezmocnosť a neschopnosť, bola určite veľmi ťažká. Nič nás totiž tak neprivádza k pokore, ako poznanie vlastnej slabosti a obmedzenosti síl. A práve preto sú pre nás také situácie občas aj veľmi potrebné. Božie slovo štvrtej pôstnej nedele je celé presiaknuté bezmocnosťou. Najprv ju vidíme v osobe otca, ktorý hľadá pomoc pre syna. Chlapec je už od detstva pod vplyvom zlého ducha. Často ho vrhá do ohňa aj do vody, aby ho zahubil. Žiadna doterajšia otcova snaha nepriniesla žiadny výsledok. Dokonca ani Ježišovi učenici, na ktorých sa v kútiku duše spoliehal, na veci nič nezmenili. Ak to nedokázali oni, bude ich učiteľ schopnejší?

Ani apoštoli nerozumeli tomu, čo sa dialo. Už mali za sebou nejedno stretnutie s ľudmi, ktorí boli v moci zlého. Ešte na začiatku svojej učenickej cesty sa vrátili k Ježišovi natešení, lebo sa im poddávali aj zlí duchovia, keď sa modlili v Ježišovom mene. Teraz sú rovnako frustrovaní ako chlapcov otec a v súkromí sa pýtajú Ježiša: „Prečo sme ho nemohli vyhnáť my?“ „Modlitba a pôst“, odpovedá Ježiš. To sú prostriedky, ktoré sa majú stať súčasťou života každého Ježišovho nasledovníka, ak chce premáhať silu zlého. No a modlitba aj pôst je práve o tom: „Ja hľadám teba, Pane“. Nehľadám prostriedok, ako sa sám stať silným, ale ako budem bližšie pri Pánovi.

V ostatnom čísle hlásnika som spomínal autora niekoľkých výborných kníh, katolíckeho kňaza Štepana Smolena. V knihe Cikánsky evangelia prináša svedectvo obrátenia dvoch Rómov, Viktora a Františka, ktorých spoznal ako kaplán v Mladej Boleslave. Ich životné príbehy bol veľmi podobné tomu z dnešného evanjelia. Boli úplne bezmocní urobiť niečo so svojím životom. Prvá polovica sa číta veľmi ťažko, lebo opisuje strašný život jedného aj druhého. Viktor bol od strednej školy na drogách. Ako pätnásťročný čakal dieťa s prostitútkou a mal druhé štádium syfilisu. František mal od siedmich rokov nočné mory, pri ktorých sa nedokázal ani pohnúť. Boli spojené s dusením a škrtaním, pri ktorom nemohol dýchať ani kričať. Od rodičov dostal radu, že má tých duchov preklínať, ale bolo to len horšie. Do života mu vstúpila závislosť na automatoch a stávkovaní. Neskôr do jeho rodiny pribudol švagor, ktorý sa venoval okultizmu. Najprv duchov vyvolával, a potom ich skúšal vyháňať, ale to už bolo doma neznesiteľné. Aj Viktor aj František došli vo svojom živote na úplné dno. V zúfalstve naozaj nevedeli ako ďalej, keď ich cesta priviedla k Bohu. Ich obrátenie a zmena života nenastala v jednom momente, ale postupne. Cez modlitbu, stretanie sa s kňazom, cez prípravu a prijatie sviatostí. Spoveď a prijímanie Eucharistie sa pre nich stalo prvým a posledným. Tým najdôležitejším v ich živote.

Celá kniha je písaná formou rozhovoru. A pri niektorých tých odpovediach na otázky autora som žasol nad jednoduchosťou, múdrosťou, ale aj pokorou obidvoch Rómov. Na otázku, či má nejaké krstňatá, František odpovedá, že ich má šesť. Troch dospelých a tri deti. Pri odpovedi na ďalšiu otázku, ako si plní záväzky voči nim, aj mne spadla sánka. Každý deň sa modlí za svoje krstňatá desiatok ruženca. Raz v roku za nich dáva slúžiť svätú omšu. A teraz začal s tým, že ich berie raz do roka na pútnické miesto do Jablonného k svätej Zdislave.

Kiež by aj nás všetkých bezmocností, s ktorými sa v živote stretáme, priviedli k tomu istému zdroju moci, lásky a života.

otec Marek

► **Liturgický poriadok počas Veľkého pôstu.** V čase Veľkého pôstu sú dni od pondelka do piatka aliturgické, to znamená, že správne by sa nemala sláviť Liturgia sv. Jána Zlatoústeho. Táto zmena sa bude do našich farností zavádzať postupne. V Ľubovci sa v pondelky večer budeme okrem ruženca striedavo modliť niektorú z kajúcich pobožností. V stredu a piatky slúžime liturgie vopred posvätených darov. V utorok a štvrtky budú zatiaľ aj Liturgie sv. Jána Zlatoústeho. Počas nedeľ Veľkého pôstu sa slávia Liturgie sv. Bazila Veľkého.

► **Krížová cesta.** Každú nedeľu Veľkého pôstu popoludní o 15.30 hod. vás pozývame na Korunku k Božiemu milosrdenstvu a po nej pobožnosť krížovej cesty.

► **Veľký kajúci kánon.** Štvrtok tohto týždňa sa má modliť Veľký kajúci kánon svätého Andreja Krétskeho. Nádherná modlitba, v ktorej sa každý prihovára svojej vlastnej duši. Keďže je dosť dlhá, budeme sa ju modliť rozdelenú na niekoľko častí v priebehu týždňa.

► **Veľkonočná spoveď.** Sviatosť zmierenia pred sviatkami Paschy bude v sobotu 23.3. Rozpis spovedania a presný čas vyhlásim v nedeľu.

► **Sv. liturgie nedeľu 17. marca:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekľany; 11.00 Ľubovec

► **Sv. liturgie v nedeľu 24. marca:** 08.00 Ruské Pekľany; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec

Prepodobný otec a vyznávač Teofan Sigriansky (12. marec)

Svätý Teofán sa narodil v roku 759 v Konštantínopole. Jeho otec bol príbuzným byzantského cisára Leva Isaurského. Keď mal tri roky, otec zomrel a rodina zostala v starostlivosti samotného cisára. Postavenie ho zaväzovalo vstúpiť do manželstva, no presvedčil svoju nevestu, aby s ním žila v panenstve. Po smrti svokra Teofán a jeho manželka navštívili kláštory v Sygrijskom kraji (Malá Ázia). Teofánova manželka prijala mníšstvo v jednom z kláštorov v Bitýnii a Teofán odišiel do kláštora v oblasti Cyzicus. S požehnaním predstaveného založil kláštor Kalonymon na ostrove v Marmarskom mori, tam sa utiahol a prepisoval knihy. V tejto práci dosiahol vysoký stupeň zručnosti. Neskôr založil ďalší kláštor v Sygrii, na mieste nazývanom Megalos Agros alebo Veľké pole, a stal sa jeho predstaveným. Podieľal sa na

všetkých prácach kláštora a bol príkladom v láske k práci a askézy. V roku 787 sa v Nicei zišiel siedmy ekumenický koncil, ktorý odsúdil herézu ikonoborectva. Na koncil bol pozvaný aj on. Pretože mnohí šli honosne oblečení, išiel na synodu na oslovi a v starom roztrhanom rúchu, ale odhalil svoju múdrosť v potvrdzovaní úcty k svätým ikonám. Vo veku päťdesiat rokov ťažko ochorel a až do svojej smrti veľmi trpel. Napísal dielo Chronographia, históriu kresťanskej cirkvi zahŕňajúcu roky 285 – 813. Dielo zostalo neoceniteľným prameňom pre dejiny Cirkvi. Neskôr, keď sa obrazoborecká heréza vrátila, žiadali, aby aj svätý Teofán prijal herézu. Odmietol, bol uväznený a jeho kláštor bol zapálený. Zomrel v roku 818 po dvadsiatich troch dňoch väzenia. Po smrti bezbožného cisára Leva Arménskeho bol kláštor obnovený a boli doň prenesené jeho ostatky.

Prežívame výnimočné obdobia roka – Veľký a svätý pôst. Čas prípravy nielen na najväčší sviatok cirkevného roka, ale aj najväčšiu udalosť v dejinách – Paschy, Kristovho vzkriesenia. Pôst je pozvaním, ktoré Boh dáva na to, aby sme ho bližšie spoznali v tichu, modlitbe a zdržanlivosti. Je pozvaním k osobnej premene. Preto vám na pokračovanie ponúkam ako duchovné čítanie malé dielko o modlitbe srdca od neznámeho ruského autora. Vyšlo pod názvom *Spomienky pútnika*.

Prvá rozprava

Ako sme sa tak rozprávali cestou, prišli sme do pustovne. Nechcel som opustiť tohto múdreho starca a túžil som uspokojiť svoju zvedavosť, preto som mu chytrou povedal: „Prosím vás, ctihodný otče, vysvetlite mi, čo je ustavičná vnútorná modlitba a ako by som sa ju mohol naučiť. Vidím, že vy máte hlbokú a istú skúsenosť s touto modlitbou.“ Stariec vypočul moju otázku s veľkou láskavosťou a vyzval ma, aby som ostal u neho. „Poď ku mne. Ukážem ti knihu Otcov, tá ti pomôže porozumieť celkom jasne, čo je modlitba a ako by si sa ju mohol naučiť s Božou pomocou.“

Vstúpili sme do jeho cely. Stariec sa obrátil na mňa týmito slovami: „Vnútorná a ustavičná modlitba Ježišova je ustavičné a neprerušené vyzvanie Ježišovho mena ústami, srdcom a rozumom s pevnou istotou, že on je prítomný na každom mieste, v každom čase, dokonca ešte aj vo sne. Vyjadrujú sa týmito slovami: „Pane Ježišu Kriste, zmiluj sa nado mnou!“ Kto si osvojí tento vzdych, zakúsi veľkú útechu a potrebu znova opakovať túto modlitbu, po nejakom čase vôbec nebude môcť žiť bez nej, bude mu vychádzať celkom spontánne zo srdca. Či už chápeš, čo je ustavičná modlitba?“ „Chápem to veľmi dobre, otče. V mene Božom naučte ma teraz, ako by som sa mohol dostať k takej modlitbe,“ zvolal som plný radosti. „Uvidíme v tejto knižočke s nadpisom Filokalia, ako by si sa mohol naučiť túto modlitbu.“

Knižočka obsahuje úplnú a zvláštnu vedu o ustavičnej vnútornej modlitbe vo výklade dvadsiatich piatich Otcov, a ako hovorí blahoslavený Nicefor, „vedie k spásu bez námahy a bolesti“. „Vari je to vzácnejšia kniha ako Biblia?“ spýtal som sa ho. „Nie, nie je ani vzácnejšia, ani svätejšia kniha ako Biblia, ale obsahuje veľmi jasné vysvetlenie všetkého, čo je v Biblii skryté pre slabosť nášho ducha, ktorého pohľad nedosahuje takej výšky. Vysvetlím ti to príkladom: slnko je majestátna, jasná a úchvatná hviezda, ale nemôžeš sa naň pozerieť holým okom. Ak chceš pozorovať túto kráľovnú hviezd a vydržať jej plamenný pohľad, musíš užívať umelé sklo, nesmierne menšie a tmavšie než slnko. Tak isto aj Biblia je akoby žiarivé slnko a knižočka zvaná Filokalia je ako ten kúsok skla. Nože len počúvaj, prečítam ti krátky odsek o tom, ako sa možno modliť ustavičnú vnútornú modlitbu.“ Stariec otvoril knižočku, vybral z nej tento úsek od svätého Simeona, Nového teológa, ako ho volajú, a začal čítať: „Ostaň sedieť v tichosti a samote, skloň si hlavu a zatvor oči, dýchaj pomaly a spokojne. Nazri obrazotvornosťou do hĺbky svojho srdca a sústreď svoj rozum, totiž na svoje myslenie od hlavy k srdcu. A potom vyslov výrazne, nie potichu alebo iba myslou slová: „Pane Ježišu Kriste, zmiluj sa nado mnou!“ Usiluj sa zahnať každú inú myšlienku, buď trpezlivý a často opakuj toto cvičenie.“ Potom mi to všetko stariec vysvetlil príkladmi. Z knižočky sme si ešte prečítali slová svätého Gregora Sinajského a blahoslaveného Kalista a Ignáca. Všetko, čo sme čítali, stariec mi vysvetľoval svojimi vlastnými slovami. Ja som pozorne počúval a bol som priam uchvátený, usilujúc sa zapamätať si tie slová čím presnejšie. Takto sme strávili celú noc a išli sme na rannú modlitbu úplne bez spánku.